arrest nr. 77.277 van 1 december 1998 is gewijzigd door
arrest nr. 77.629 van 15 december 1998

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.277 van 1 december 1998
in de zaak A. 79.130/XII-1475.

In zake : Frans LAMBERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. BEKAERT,
kantoor houdende te TIELT,
Hoogstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkomende partij :

Linda DE WIT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. OPDEBEEK,
kantoor houdende te AARTSELAAR,
Karel van de Woestijnelaan 7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans LAMBERT op 26 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 mei 1998 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting waarbij het besluit van 6 november 1997 van de gemeenteraad van Tielt houdende zijn benoeming tot plaatselijke ontvanger wordt vernietigd.

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LAMBERT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat N. DE CLERCQ, die loco Advocaat B. STAELENS, verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. ERREYGERS, die loco Advocaat I. OPDEBEEK, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Linda DE WIT met een verzoekschrift van 28 juli 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Ingevolge de oppensioenstelling van de plaatselijke ontvanger beslist de gemeenteraad van Tielt op 6 maart 1997 de functie van plaatselijke ontvanger open te verklaren en bij aanwerving te laten begeven.

Een van de aanwervingsvoorwaarden is geslaagd te zijn voor een "gewoon examen".

1.2. Op 14 mei 1997 stelt de gemeenteraad het volgende examenprogramma vast :

- een proef om "de geestesrijpheid" van de kandidaten te testen, omvattende de volgende onderdelen :
  * een schriftelijk gedeelte bestaande uit het maken van een synthese van een voordracht op universitair niveau die handelt over een onderwerp van algemene aard en het becommentariëren van die voordracht (40 punten);
  * een conversatieproef over onderwerpen van algemene aard (20 punten);
- een schriftelijke "bekwaamheidsproef" over de grondige kennis van de begroting en de gemeentelijke comptabiliteit, met inbegrip van de gemeentelijke fiscaliteit en de financiële technieken, en over de algemene begrippen met betrekking tot de gemeentewet, het administratief recht en het grondwettelijk recht (40 punten).

Om te slagen moeten de kandidaten ten minste 50 % van de punten behalen "op elke proef of onderdeel van proef" en ten minste 60 % van de punten op het gehele examen.

1.3. De examenproeven worden georganiseerd op 2 en 5 juli 1997. Vier kandidaten, waaronder verzoeker, nemen eraan deel. Géén van hen behaalt echter de vereiste 60 % van de punten op het geheel van het examen. Verzoeker behaalt 54 % van de punten.

1.4. Op 4 september 1997 neemt de gemeenteraad hiervan kennis en gelast hij het college van burgemeester en schepenen een nieuwe examenprocedure op te starten.

1.5. Op 11 en 18 oktober 1997 hebben daarvan de examenproeven plaats. Tien kandidaten nemen aan de proeven deel. Verzoeker is de enige deelnemer die ook reeds in juli 1997 aan de proeven deelgenomen had. Vier kandidaten slagen voor het gehele examen. Hun resultaten zijn de volgende :

KANDIDAAT	SYNTHESE EN COMMENTAAR	KENNIS	CONVERSATIE	TOTAAL
G. DE MUYNCK	25/40	30/40	14/20	69/100
L. DE WIT	28/40	25/40	16/20	69/100
M. TEERLYNCK	26/40	24/40	11/20	61/100
F. LAMBERT	26/40	22/40	12/20	60/100

1.6. Op 6 november 1997 beslist de gemeenteraad bij geheime stemming verzoeker met ingang van 1 december 1997 te benoemen tot plaatselijke ontvanger.

Het benoemingsbesluit is in hoofdzaak gebaseerd op de volgende overwegingen :

"(...)
Gelet op het feit dat het hier gaat om een gewoon aanwervingsexamen zodat de raad zich naast de examenuitslag bij de benoeming mag laten leiden door andere elementen welke zij belangrijk acht;
Gelet op het feit dat een examen hoe dan ook slechts een momentopname is;
Gelet op het feit dat het puntenverschil m.b.t. het examengedeelte over de kennisvakken buiten de examenuitslag van de heer Demuynck, voor de drie andere kandidaten zich op ongeveer hetzelfde niveau situeert;
Gezien de techniciteit van de functie en zonder afbreuk te doen aan de uitslag m.b.t. de andere examengedeelten deze vaststelling pertinent is;
Gelet op het feit dat de individuele kandidaatstellingen bij het dossier werden gevoegd;
Gelet op de functiebeschrijving en het profiel van stadsontvanger, waarbij naast de kennis een aantal vaardigheden en attitudes belangrijk zijn;
Gezien de raad van oordeel is dat het in het belang van de openbare dienst essentieel is dat de continuïteit van het ambt en de dienst wordt gewaarborgd door een kandidaat welke vertrouwd is met de dienst, het team, de werkomgeving en werkmethodes met inbegrip van het computersysteem;

Gelet op het feit dat het continuïteitscriterium objectief, redelijk en pertinent is;

Gezien de huidige titularis uiterlijk en definitief op pensioen gaat op 01 12 97;

Gezien noch mevr. De Wit, noch de heer Demuynck een onmiddellijke indiensttreding kunnen garanderen;

Gezien mevrouw De Wit geen ervaring heeft met de openbare dienst in het algemeen, en de dienst ontvangerij in het bijzonder;

Gezien het gebrek aan ervaring met de dienst ontvangerij voor de stad Tielt in de huidige omstandigheden de vlotte overgang bemoeilijkt;

Gezien de tewerkstelling van de heer Frans Lambert sedert 1984 in het stadbestuur en in het bijzonder sedert begin 1992 in de dienst ontvangerij, waarbij hij de grootste voldoening gaf bij de uitoefening van zijn ambt;

Gezien één van zijn belangrijkste taken tijdens zijn tewerkstelling in de dienst ontvangerij bestond uit de inventarisatie en de invoering van de Nieuwe Gemeentelijke Boekhouding in het stadsbestuur;

Gezien hij de dienst, de werkmethodes en de werkomgeving uitermate goed kent wat de continuïteit van de dienst garandeert;

Gezien de grote betrokkenheid van de heer Lambert met het socio-culturele leven van de stad ongetwijfeld een pluspunt uitmaakt voor de uitoefening van het ambt;

Gezien de heer Teerlynck zijn kandidatuur t.a.v. de raadsleden niet verder heeft toegelicht, waaruit de raad meent te mogen afleiden dat hij minder belangstelling heeft voor het opnemen van het ambt;

Gezien de raadsleden zich voldoende op de hoogte hebben gesteld van alle elementen welke betrekking hebben op de benoeming van een kandidaat tot één van de hoogste administratieve ambten van de stad;

(...)".

1.7. Nadat Linda DE WIT, de tussenkomende partij, bij hem een bezwaar heeft ingediend tegen de benoeming van verzoeker -waarin zij inzonderheid uiteenzet dat de motivering van het benoemingsbesluit "objectief noch pertinent (is) om de kandidaat met het laagste puntenaantal in het examen te benoemen"-, beslist de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen op 21 januari 1998 het benoemingsbesluit van 6 november 1997 van de gemeenteraad van Tielt te schorsen.

Het schorsingsbesluit van de gouverneur stoelt in essentie op de overweging dat de uitslag van

het niet-vergelijkend aanwervingsexamen een beduidend puntenverschil reveleert tussen de twee eerst gerangschikte kandidaten en de twee laatst gerangschikte kandidaten en dat de gemeenteraad door zijn keuze voor verzoeker, die laatst is gerangschikt, voorbijgaat aan de direct zichtbaar grotere aanspraken op benoeming van de eerst gerangschikten, wat rekening houdende met het gelijkheidsbeginsel voor hem de verplichting met zich brengt "in het besluit uitdrukkelijk melding (te maken) van de onderscheidingscriteria waaruit blijkt dat de gemeenteraad redenen had die verband houden met het belang van de dienst om de in redelijkheid grotere aanspraken van de eerst geslaagde kandidaten opzij te zetten"; evenals het nodig is "dat deze aangebrachte criteria de toetsing aan de objectiviteit, de wettelijkheid de redelijkheid en de relevantie moeten kunnen doorstaan en in verband moeten staan tot de benoeming van de gemeenteontvanger". Concreet stelt het schorsingsbesluit dan vast dat de criteria continuïteit, ervaring en betrokkenheid bij het sociaal-economische leven in de gemeente Tielt, zoals ze door de gemeenteraad werden toegepast, niet rechtsgeldig de conclusie wettigen dat de grotere aanspraken van de eerst gerangschikten teniet gedaan zijn.

1.8. Op 2 april 1998 besluit de gemeenteraad zijn besluit van 6 november 1997 te handhaven. Hij rechtvaardigt het geschorste besluit met de volgende overwegingen :

> "(...)
> Aangezien het bestuur niet verplicht is de best scorende kandidaat van een examen te benoemen, dat andere argumenten in zoverre zij objectief, redelijk en pertinent zijn, ten grondslag kunnen liggen aan de benoeming van een andere kandidaat;
> Aangezien de raad het motief bevestigt dat de continuïteit van het ambt in het belang van de dienst het best gewaarborgd wordt door een kandidaat welke vertrouwd is met die dienst, het team, de werkomge-

ving en werkmethodes met inbegrip van het computersysteem;

Gezien de heer Gouverneur van mening is dat de dringende behoefte voor vervanging evengoed door het tijdelijk aanstellen van een waarnemend ontvanger tot de definitieve indiensttreding van een vast titularis kan worden voldaan;

Gezien echter hoe dan ook de aanstelling van een waarnemend ontvanger slechts een tussenoplossing is en dat gelet op het tijdelijk karakter van zulkdanige aanstelling en de administratieve rompslomp ervan voor de opmaak van begin- en eindrekening, de aangestelde noch totaal efficiënt noch diepgaand kan werken;

Gezien indien het bestuur de keuze heeft tot definitieve benoeming van een ontvanger of de aanstelling van een waarnemend ontvanger, de definitieve benoeming hoe dan ook voor het bestuur opportuun en efficiënter is;

Gezien de ervaring van de heer Frans Lambert sedert 1984 bij de stad en sedert 1992 in de dienst ontvangerij als relevante ervaring kan worden aangemerkt;

Gezien hij als onderbureauchef in de dienst ontvangerij onder de directe leiding van de ontvanger en met een onberispelijke staat van dienst genoeg ervaring heeft opgedaan om zijn aanspraken op benoeming te kunnen laten gelden;

Gezien het omgaan met de nieuwe gemeentelijke boekhouding zich thans louter op het vlak van de gemeenten manifesteert en de heer Lambert als verantwoordelijk ambtenaar voor de invoering in Tielt toch een opmerkelijke ervaring heeft;

Gezien de grote betrokkenheid van de heer Lambert met het Tieltse socio-culturele leven ontegensprekelijk voordeel geeft;

Aangezien de persoonlijke kennis van de inwoners er ongetwijfeld toe bijdraagt dat de functie op een efficiëntere en persoonlijker manier kan worden uitgeoefend voornamelijk op het vlak van invorderingen en de concrete toetsing van cohieren aan lokale toestanden en personen;

Gezien de betrokkenheid van de heer Lambert op het socio-culturele leven blijkt uit zijn lidmaatschap van navolgende Tieltse verenigingen fanfare St. Cecilia, Davidsfonds, BGJG, duivenmaatschappij en zijn vroegere engagementen in de sportverenigingen voetbalclub FC Aarsele, volleybalclub Aarsele, en damesvolleybalclub Aarsele;

Gezien het motief van de socio-culturele betrokkenheid met de plaatselijke bevolking aldus valabel is".

1.9. Nadat Linda DE WIT ook bij hem een bezwaar heeft ingediend tegen de benoeming van verzoeker,

beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden op 28 mei 1998 het besluit van 6 november 1997 van de gemeenteraad van Tielt houdende de benoeming van verzoeker tot plaatselijke ontvanger te vernietigen.

Het vernietigingsbesluit, voorwerp van de onderhavige vordering berust op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat, naar de geest en de economie van de genoemde wet van 29 juli 1991, aan de niet benoemde kandidaten een zodanig inzicht in de motieven van de handeling moet worden verschaft, dat zij in staat zijn terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de handeling te verweren met de middelen die het recht hun verschaft; dat het geheim karakter van de stemming, de lokale overheid niet ontslaat van de verplichting in zijn beslissingen de feitelijke overwegingen te vermelden; dat genoemde overwegingen slechts in stand kunnen blijven voor zover ze afdoende zijn, d.w.z. draagkrachtig en pertinent; dat de draagkracht moet worden getoetst aan de criteria 'begrijpelijkheid en aanvaardbaarheid' met het oog op het recht, op de feiten en op het beleid;

Overwegende dat bij de vergelijking van de uitslagen van de kandidaten blijkt dat 3 kandidaten een betere score behalen dan de heer Frans Lambert; dat de heer Demuynck en mevrouw De Wit zelfs 9 % meer behalen dan de heer Lambert;

Overwegende dat de gemeenteraad van Tielt stelt dat het hier gaat om een gewoon aanwervingsexamen zodat de raad zich naast de examenuitslag bij de benoeming mag laten leiden door andere elementen welke zij belangrijk acht; dat uit de rechtspraak van de Raad van State (arrest Liebaut, nr. 59.098 van 17 april 1996) blijkt dat wanneer de overheid, in het raam van een benoeming of een bevordering, een niet-vergelijkend examen organiseert en een beduidend puntenverschil bestaat tussen de diverse kandidaten, dit aan de kandidaat met de hoogste score grotere aanspraken op benoeming geeft en het in beginsel deze kandidaat is die moet worden benoemd; dat de gemeenteraad evenwel een andere kandidaat kan benoemen indien :

1° dit gebeurt op grond van objectieve en ernstige criteria ontleend aan het belang van de dienst;
2° een vergelijking van de diverse kandidaten aan de hand van deze criteria de voorsprong van de door het examen best gekwalificeerde kandidaat teniet doet;
3° de criteria worden opgenomen in de formele motivering van het besluit;

Overwegende dat de gemeenteraad van Tielt de criteria ’continuïteit’, ’ervaring’ en ’betrokkenheid met het socio-culturele leven’ aanhaalt als objectieve en ernstige criteria die verantwoorden dat aan de op het eerste zicht grotere aanspraken van de niet-benoemde kandidaten kan worden voorbijgegaan;

Overwegende dat de gemeenteraad van Tielt in zijn handhavingsbesluit bevestigt dat de continuïteit van het ambt in het belang van de dienst het best gewaarborgd wordt door een kandidaat welke vertrouwd is met de dienst, het team, de werkomgeving en werkmethodes met inbegrip van het computersysteem; dat ondanks het feit dat de dringende behoefte voor vervanging evengoed door het tijdelijk aanstellen van een waarnemend ontvanger tot de definitieve indiensttreding van een vast titularis kan worden voldaan, het stadsbestuur toch opteert voor een snelle definitieve benoeming van de ontvanger;

Overwegende dat het beginsel van de continuïteit niet kan worden ingeroepen om zich te onttrekken aan de in het algemeen belang op het bestuur rustende verplichting om de meest bekwame kandidaat voor een bepaalde functie te benoemen (R.v.St., Lens, nr. 37.538 van 27 augustus 1991); dat wanneer het bestuur de keuze heeft tussen twee kandidaten met gelijkwaardige kwalificaties - op grond van het criterium van de continuïteit - kan worden geopteerd voor de kandidaat die reeds vertrouwd is met de betrokken dienst (R.v.St., Van Damme, nr. 59.064 van 15 april 1996); dat in casu geen sprake is van gelijkwaardige kwalificaties;

Overwegende dat het beginsel van de continuïteit hier niet afdoende is; dat artikel 53 van de nieuwe gemeentewet voorziet in de aanstelling van een waarnemend ontvanger met dezelfde bevoegdheden als een plaatselijk ontvanger; dat in casu het continuïteitsbeginsel door de gemeenteraad van Tielt wordt misbruikt om het oordeel van de examencommissie naast zich neer te leggen;

Overwegende dat het handhavingsbesluit stelt dat de ervaring die de heer Lambert in de dienst ontvangerij heeft opgedaan als relevante ervaring kan worden bestempeld; dat hier dient opgemerkt dat het ervaring betreft als onderbureauchef en niet als ontvanger; dat bovendien deze ’ervaring’ niet tot uitdrukking komt bij het examen waarin de betrokkene met 60 % nipt geslaagd is; dat over de eventuele ervaring van de overige kandidaten nauwelijks iets gezegd wordt; dat het raadsbesluit van 6 november 1997 enkel vermeldt dat kandidaat De Wit ’geen ervaring heeft met de openbare dienst in het algemeen en de dienst ontvangerij in het bijzonder’; dat er niet onderzocht is of mevrouw De Wit geen andere ervaring bezit die nuttig zou kunnen zijn voor de uitoefening van de functie van stadsontvanger;

Overwegende dat het raadsbesluit niet vermeldt dat de kandidaten Demuynck en Teerlynck respectievelijk reeds het ambt van ontvanger van het OCMW van Tielt en gewestelijk ontvanger uitoefenen;

Overwegende dat door de gebrekkige vergelijking van de ervaring van de verschillende kandidaten het raadsbesluit van 6 november 1997 strijdig is met het gelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat in het raadsbesluit van 6 november 1997 de volgende bepaling voorkomt : 'Gezien de grote betrokkenheid van de heer Lambert met het Tieltse socio-culturele leven ontegensprekelijk een voordeel geeft.'; dat de omzendbrief BA-94/02 van 23 maart 1994 houdende aanvullende toelichtingen en aanbevelingen voor de provinciale en gemeentelijke overheden met betrekking tot de toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een bestuur, in casu de gemeenteraad, de mogelijkheid biedt om op grond van een gebrekkige motivering een geschorst besluit te rechtvaardigen, door alsnog (zij het 'post factum') de motieven of de bijkomende motieven aan te voeren die tot de besluitvorming hebben geleid; dat in het gemeenteraadsbesluit van 6 november 1997 houdende benoeming van de heer Lambert tot stadsontvanger, enkel melding gemaakt wordt van de grote betrokkenheid van de heer Lambert met het socio-culturele leven in Tielt, zonder daarbij te vertellen uit wat die grote betrokkenheid bestaat; dat in het handhavingsbesluit derhalve een motivering wordt aangedragen, waarvan niet blijkt dat ze effectief mede tot de besluitvorming heeft geleid en die bijgevolg niet als bijkomend motief voor de besluitvorming kan worden aangevoerd;

Overwegende dat zelfs indien de gemeenteraadsleden wisten dat de heer Lambert lid was van de in het handhavingsbesluit opgesomde verenigingen en van zijn vroegere engagementen in de geciteerde sportverenigingen, dan nog dergelijk argument slechts in aanmerking kon worden genomen bij een gelijke examenuitslag, hetgeen in casu niet het geval is;

Overwegende dat bovendien het criterium van de grote betrokkenheid met het socio-culturele leven van Tielt, indien het pertinent wil zijn, steeds gelijk moet worden toegepast op alle geslaagde kandidaten; dat mevrouw De Wit als inwoonster van de naburige gemeente Wingene ook de behoeften en noden van de plaatselijke bevolking kan kennen; dat de verdiensten op dit vlak van de andere kandidaten door het gemeentebestuur van Tielt niet onderzocht werden, wat strijdig is met het gelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat de gemeenteraad van Tielt geen objectieve en ernstige redenen aanhaalt, ontleend aan het belang van de dienst, om voorbij te gaan aan de grotere aanspraken op benoeming die twee andere

kandidaten aan hun beduidend betere uitslag in het niet-vergelijkend examen konden ontlenen;

Overwegende dat het raadsbesluit van 6 november 1997 houdende benoeming van de heer Frans Lambert tot stadsontvanger van Tielt strijdig is met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, met het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en met het algemeen belang".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 53 van de nieuwe gemeentewet naar luid waarvan de gemeenteraad de plaatselijke ontvanger benoemt; dat hij uiteenzet dat een gemeenteraad de "exclusieve bevoegdheid (heeft)" om met het oog op de aanwerving van een ontvanger een niet-vergelijkend examen te organiseren en dat de gemeenteraad vervolgens de beleidsvrijheid heeft om naar eigen inzicht een keuze te maken onder de geslaagde kandidaten en daarbij een "groter belang te hechten aan andere criteria dan de uitslag van het examen"; dat hij van oordeel is dat de verwerende partij, die ter zake over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt, niet vermag een geslaagde kandidaat te weren omdat zij aldus de facto en post factum aan het niet-vergelijkend examen het karakter geeft van een vergelijkend examen waarbij de kandidaat die de meeste punten heeft bekomen ook benoemd moet worden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat de benoemingsbevoegdheid van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 53, § 1, van de nieuwe gemeentewet er niet aan in de weg staat dat de Vlaamse regering het administratief toezicht en meer bepaald het vernietigingstoezicht uitoefent op beslissingen die de wet schenden of het algemeen belang schaden, waaronder verstaan wordt de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en de strijdigheid met het algemeen beleid of met de belangen van de hogere overheid; dat zij stelt dat in dit geval de benoeming van verzoeker vernietigd is omdat zij een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het algemeen belang en dat de verwerende partij niet op het terrein van de beoordelingsbevoegdheid van de gemeenteraad getreden is aangezien zij aan het examen niet het karakter van een vergelijkend examen gegeven heeft en aangezien zij verzoeker ook niet geweerd heeft als kandidaat voor het ambt van ontvanger maar dat zij enkel gesteld heeft dat de gemeenteraad een aantal fundamentele beginselen miskend heeft die hun bestaansreden vinden in de gelijke behandeling van de kandidaten bij een benoeming en in de noodzaak van een zorgvuldige besluitvorming; dat zij van oordeel is dat de gemeenteraad, in het geval van een niet-vergelijkend examen er inderdaad niet toe verplicht is de eerstgerangschikte kandidaat te benoemen maar dat hij, bij beduidende verschillen in de uitslag, de grotere aanspraken van de beter gerangschikten slechts terzijde kan laten wanneer een objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten op grond van criteria die betrekking hebben op het belang van de dienst gegevens aan het licht brengt die de voorsprong van de beter geklasseerden teniet doet en dat, toegepast op dit geval, de minister aldus niet gesteld heeft dat een van de kandidaten met de hoogste score moest benoemd worden, maar dat de vergelijking van de geslaagden op de wijze

en op grond van de criteria die in het benoemingsbesluit vermeld zijn, niet beantwoordt aan vereisten die het gelijkheidsbeginsel, het zorgvulgdigheidbeginsel, het redelijkheidsbeginsel vooropstellen en het algemeen belang vereist;

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij daaraan toevoegt dat zij op het examen beduidend meer punten heeft behaald dan verzoeker en dat de grotere aanspraken die zij daaruit put slechts opzijgezet kunnen worden op grond van ernstige en zwaarwichtige argumenten die verband houden met het belang van de dienst, dat de discretionaire bevoegdheid van de gemeenteraad geen synoniem kan zijn van willekeur en dat de minister door dat in zijn vernietigingsbesluit vast te stellen zijn bevoegdheid niet te buiten gegaan is;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij met het bestreden besluit de bevoegdheid heeft gebruikt die het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten haar heeft toegekend om beslissingen van gemeentelijke overheden die de wet schenden of het algemeen belang schaden te vernietigen; dat zij zich op het standpunt heeft geplaatst dat uit het besluit houdende de benoeming van verzoeker niet blijkt dat er op grond van de objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten, gesteund op criteria die verband houden met het belang van de dienst, een reden was om voorbij te gaan aan de beduidend betere examenresultaten van de twee eerstgerangschikte kandidaten; dat dusdoende de minister geenszins in de plaats van het bestuur een keuze maakt onder de kandidaten, dat hij het bestuur ook niet dwingt een bepaalde kandidaat te benoemen en dat hij aan het examen geen ander karakter geeft, maar dat hij een binnen zijn bevoegdheid liggend rechtsgevolg verbindt aan de miskenning door de gemeenteraad van de in het gelijkheidbegin-

sel besloten verplichting om de kandidaten voor een betrekking gelijk te behandelen en om aldus eerst hun verdiensten met betrekking tot de gestelde criteria onderling te vergelijken en vervolgens de benoeming van een kandidaat die in de uitslag van het specifiek voor de te verrichten benoeming georganiseerde examen een beduidend slechter resultaat heeft bekomen te steunen op pertinente criteria die verband houden met het belang van de dienst, waaraan de titels en de verdiensten van alle kandidaten getoetst zijn en die het besluit wettigen dat er deugdelijke redenen bestaan om aan de initieel grotere aanspraken van de best gerangschikte kandidaat voorbij te gaan; dat de beleidsvrijheid van de gemeentelijke overheden begrensd wordt door de uitoefening, door de toezichthoudende overheid, van haar wettelijke opdrachten; dat voor het innemen van een standpunt over de vraag of de gemeenteraad de wet geschonden heeft of het algemeen belang, zoals dat begrepen is in artikel 30, §§ 4 en 5, van het decreet van 28 april 1993, miskend heeft, de toezichthoudende overheid niet slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt; dat met het bestreden besluit de verwerende partij de keuzevrijheid van de gemeenteraad niet beperkt heeft maar dat zij er alleen op gewezen heeft dat die keuzevrijheid uitgeoefend moet worden binnen de grenzen van de wet en van het algemeen belang zoals zij daar op een niet kennelijk onredelijke wijze in de bestreden beslissing inhoud aan gegeven heeft; dat het middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van "de rechtszekerheidsnorm" doordat aan de in het examen geslaagde kandidaten een bijkomende benoemingsvoorwaarde wordt opgelegd, te weten in dat examen het beste resultaat behaald te hebben terwijl hij als geslaagde in het examen evenzeer recht heeft op benoeming;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een geslaagde in een niet-vergelijkend examen geen recht op een benoeming kan doen gelden, dat het "evident" is dat een kandidaat die in het examen "een beduidend hoger puntenaantal (behaalt)" eerder voor een benoeming in aanmerking zal komen, dat de overheid er met het oog op het algemeen belang slechts vermag toe te komen een minder gunstig gerangschikte kandidaat te benoemen wanneer daarvoor objectieve en pertinente redenen bestaan en dat verzoeker weinig of geen verwachtingen kon koesteren aangezien "andere kandidaten slaagden met een score van bijna 10% hoger";

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij evenzeer ontkent dat verzoeker enig recht op een benoeming zou hebben of dat de minister een bijkomende benoemingsvoorwaarde ingesteld zou hebben; dat zij betoogt dat uit het gelijkheidsbeginsel voortvloeit dat de overheid niet zomaar het resultaat van een examen naast zich neer kan leggen;

4.4.1. Overwegende dat een kandidaat voor een overheidsbetrekking uit het feit dat hij geslaagd is in een examen geen echt recht -in de zin dat het bestuur de absolute verplichting heeft om hem te benoemen- kan putten om benoemd te worden; dat het wel zo is dat in beginsel alle geslaagden in een niet-vergelijkend examen in aanmerking komen voor de benoeming; dat evenwel de keuzevrijheid van het bestuur uitgeoefend moet worden met inachtneming van de door artikel 33 en artikel 10 van de Grondwet in hoofde van het bestuur gevestigde rechtsverplichtingen om de meest bekwame kandidaat te kiezen en om bij die keuze de titels en de verdiensten van de kandidaten te toetsen aan de objectieve en pertinente criteria die het bestuur zich met het oog op het begeven van de functie heeft opgelegd; dat bij die toetsing het bestuur rekening moet houden met grotere aanspraken waarop kandidaten met verwijzing naar bepaal-

de objectieve criteria zich kunnen beroepen, zoals hun beduidend betere uitslag in het voor het begeven van die betrekking ingerichte examen, in welk geval die grotere aanspraken slechts terzijde kunnen gelaten worden wanneer uit een objectieve vergelijking van de kandidaturen ten aanzien van andere pertinente criteria blijkt dat een kandidaat met een beduidend minder gunstige examenuitslag toch betere kwaliteiten bezit die toelaten zijn merkbare achterstand in de examenuitslag over het hoofd te zien en, meer nog, de kandidaten die een merkbaar betere examenuitslag hebben behaald te passeren;

4.4.2. Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel uiteengezet is waarom de verwerende partij in het kader van de uitoefening van haar vernietigingstoezicht van oordeel kon zijn dat de gemeenteraad de grenzen van zijn beleidsvrijheid overschreden had; dat zodoende de verwerende partij helemaal geen bijkomende benoemingsvoorwaarde ingesteld heeft, dat zij enkel de grenzen van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de gemeenteraad, getekend door de artikelen 10 en 33 van de grondwet, geconcretiseerd heeft; dat het middel niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van het beginsel "partere legem quam ipse fecisti" doordat de verwerende partij, hoewel gebonden door de beslissing van 6 maart 1997 van de gemeenteraad van Tielt waarbij een niet-vergelijkend examen was ingesteld, toch de bijkomende eis gesteld heeft dat de kandidaat met de beste examenuitslag benoemd wordt;

5.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen daarop antwoorden dat de verwerende partij het gemeenteraadsbesluit van 6 maart 1997 niet miskend heeft -de verwerende partij stelt zelfs dat de minister "niet gebonden" is door een beslissing van de

gemeenteraad- en dat de minister de gemeenteraad ook niet dwingt om het examen op te vatten als een vergelijkend examen, vermits hij alleen maar gesteld heeft dat niet zonder meer voorbijgegaan kan worden aan de zichtbaar grotere aanspraken van kandidaten die een beter examenresultaat hadden dan verzoeker;

5.3. Overwegende dat de verwerende partij ten onrechte ervan uitgaat dat de toezichthoudende overheid niet gebonden is door beslissingen van een aan toezicht onderworpen bestuur waartegen zij niet te gelegener tijd een toezichtsmaatregel heeft getroffen; dat evenwel de redenering van verzoeker om een andere reden niet opgaat, met name omdat, zoals dat ook reeds bij de bespreking van de eerste twee middelen aan bod is gekomen, het bestreden besluit er niet van uitgegaan is dat de gemeenteraad bij het maken van zijn keuze gebonden was door het resultaat van het examen maar dat het wel aan de gemeenteraad verwijt bij het maken van zijn keuze geen rekening gehouden te hebben met het feit dat een beduidend betere examenuitslag een zichtbaar gegeven is dat aan de betrokkene grotere aanspraken op de benoeming verleent; dat het maken van zulk een verwijt kadert in de uitoefening van het administratief toezicht en geen verscherpte benoemingsvoorwaarde instelt; dat het middel niet ernstig is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel de schending aanvoert van de in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en de instellingen van de Vlaamse regering opgenomen motiveringsverplichting en, ruimer, van het motiveringsbeginsel doordat de in de bestreden beslissing vermelde motieven onjuist, niet pertinent en niet draagkrachtig zijn;

Overwegende dat verzoeker zich eerst verzet tegen de in het bestreden besluit geuite mening dat er tussen de kandidaten "een beduidend puntenverschil" zou bestaan; dat hij betoogt dat de verwerende partij niet uiteenzet wat zij onder dat begrip verstaat, dat verzoeker in de examenuitslag toch de vierde plaats op tien kandidaten heeft verworven en dat het detailonderzoek van de examenuitslag toch leert dat, per proef of onderdeel van proef bezien, het puntenverschil niet "beduidend" is; dat hij op grond van die redenering betoogt dat de examenuitslag geen basis kan vormen voor het vernietigingsbesluit;

Overwegende dat verzoeker vervolgens ingaat op het standpunt dat de minister heeft ingenomen ten aanzien van de drie criteria die voor de gemeenteraad reden waren om verzoeker te benoemen, met name de continuïteit van de dienst, de ervaring en de grote betrokkenheid van verzoeker met het Tieltse socio-culturele leven; dat hij met betrekking tot het element "continuïteit" betoogt dat de gemeenteraad niet beoogde de voorkeur te geven aan een kandidaat die onmiddellijk benoemd moest kunnen worden maar wel aan een kandidaat die vertrouwd was met de ontvangerij en die derhalve onmiddellijk de taak van ontvanger volwaardig zou kunnen vervullen; dat hij met betrekking tot het element "ervaring" betoogt dat de gemeenteraad zich heeft laten leiden door de ervaring die hij reeds heeft opgedaan in de ontvangerij van de gemeente Tielt en dat men geen ontvanger hoeft te zijn om de ervaring op te doen die een ontvanger nodig heeft, dat er geen melding gemaakt moest worden van de ervaring van de andere kandidaten omdat hij de enige was die reeds ervaring ter plaatse had opgedaan en dat het gegeven dat zijn surplus aan ervaring toch niet tot uiting is gekomen in de uitslag van het examen omdat hij daar slechts 60% van de punten behaald heeft gerelativeerd moet worden omdat zijn examenuitslag niet beduidend slechter is dat die van

anderen en omdat ervaring heel wat meer betekent dan alleen maar theoretische bagage die in een momentopname getoetst wordt; dat hij met betrekking tot het element "betrokkenheid bij het socio-culturele leven" betoogt dat de gemeenteraadsleden van meet af aan zijn socio-culturele betrokkenheid bij de gemeente kenden, dat die betrokkenheid een element vormt dat het verschil onder de kandidaten kan maken en dat verworvenheden van de tussenkomende partij op dat vlak haar in geen enkel geval van nut zou kunnen zijn, zeker nu alle andere kandidaten buiten Tielt woonachtig zijn en dus niet daadwerkelijk deelnemen aan het socio-culturele leven in die gemeente;

Overwegende dat verzoeker ten slotte uiteenzet dat het bestreden besluit een schending vaststelt van de wet, van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, van het gelijkheidsbeginsel en van het algemeen belang, maar dat er verder alleen maar verduidelijkt wordt waarom het gelijkheidsbeginsel geschonden is; dat er volgens hem geen sprake kan zijn van schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, dat het gemeenteraadsbesluit wel degelijk pertinente motieven bevat die zijn benoeming verantwoorden, dat het benoemingsbesluit zorgvuldig tot stand gekomen is, dat zijn benoeming een redelijke beslissing is die het gelijkheidsbeginsel niet schendt omdat hij de enige kandidaat was die ervaring had in de ontvangerij te Tielt en omdat, anders dan de tussenkomende partij, hij betrokken is bij het socio-culturele leven te Tielt; dat hij zijn benoeming ook niet strijdig vindt met het algemeen belang zoals de gemeenteraad daaraan een inhoud heeft gegeven;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt: een verschil van 9% in een examenuitslag betreft een beduidend puntenverschil; het motief van de continuïteit van de dienst kan niet gehanteerd worden om voorbij te gaan aan de op het bestuur rustende

verplichting om de meest bekwame kandidaat te benoemen; ervaring op de dienst kan slechts in aanmerking genomen worden wanneer kandidaten met "gelijkwaardige kwalificaties" moeten vergeleken worden, wat hier, gelet op de examenuitslag, niet het geval is, en het criterium is in dit geval zelfs helemaal niet relevant omdat van de ervaring die andere kandidaten hebben opgedaan, sommige zelfs als ontvanger, geen gewag wordt gemaakt en omdat de benoeming begeven is na een aanwervingsexamen, wat erop wijst dat de ervaring in de ontvangerij in Tielt initieel niet zo belangrijk werd geacht; de betrokkenheid bij het gemeenschapsleven in de gemeente is geen pertinent criterium om voorbij te gaan aan zichtbaar grotere aanspraken van anderen en daarenboven heeft het bestreden besluit de mogelijkheden op dat vlak van de andere kandidaten niet in overweging genomen; de rechtsgrond voor de bestreden beslissing gaat in essentie terug tot de schending van het gelijkheidsbeginsel, waarvan de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur een deelaspect vormen;

6.3. Overwegende dat de tussenkomende partij, bijkomend bij de argumentatie van de verwerende partij, verwijst naar het arrest nr. 59.098 van 17 april 1996 inzake LIEBAUT, waarin een puntenverschil van 8% behaald in een examen dat op de te begeven functie was afgestemd als beduidend in aanmerking genomen is, naast het feit dat de ervaring in de dienst waarop verzoeker zich beroept hem, gelet op zijn uitslagen in de twee examens waaraan hij deelgenomen heeft, toch weinig relevante kennis moet opgeleverd hebben bij zoverre dat die ervaring als niet pertinent moet gezien worden wanneer ze vergeleken wordt met de examenresultaten die de tussenkomende partij, vertrekkend van de ervaring die zijzelf heeft opgedaan, kan voorleggen maar die door de gemeenteraad niet in overweging genomen is zonder ook maar te zeggen waarom die ervaring niet relevant zou zijn; dat zij ook nog stelt dat zij als inwoonster van

een naburige gemeente ook kennis heeft van de plaatselijke noden maar dat het gemeenteraadsbesluit daarmee geen rekening gehouden heeft;

6.4.1. Overwegende dat sub 4.4.1. uiteengezet is binnen welke grenzen een bestuur zijn discretionaire bevoegdheid op het vlak van het begeven van betrekkingen kan uitoefenen; dat aldus in de eerste plaats de vraag rijst of de examenuitslag de verwerende partij toeliet te stellen dat verzoeker beduidend slechtere resultaten had behaald dan andere kandidaten;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding de Raad van State de door de verwerende partij gemaakte beoordeling bijvalt; dat immers een verschil van 9% met de twee gunstigst gerangschikte kandidaten niet onbeduidend kan genoemd worden; dat het niet opgaat, zoals verzoeker doet, in een examen dat specifiek wordt ingericht voor het begeven van een bepaalde betrekking en dat aldus in zijn globaliteit erop gericht is de geschiktheid van de kandidaten te onderzoeken, de globale examenuitslag te minimaliseren en groter belang te hechten aan de uitslag die voor bepaalde onderdelen behaald zijn; dat het ook totaal irrelevant is te verwijzen naar de rangschikking van de kandidaten volgens de behaalde resultaten en de vierde plaats van verzoeker daarin omdat alle na hem gerangschikte kandidaten niet het vereiste minimum behaalden en omdat het hoe dan ook voor de hier onderzochte aangelegenheid niet van belang is hoeveel punten verzoeker behaald heeft, maar wel of niet andere kandidaten een betere score hebben behaald en hoeveel beter die score was;

Overwegende derhalve dat de verwerende partij er terecht van uitgegaan is -minstens dat zij dan niet kennelijk onredelijk gehandeld heeft- dat, vergeleken met verzoeker, twee kandidaten een beduidend betere uitslag hadden behaald in het bekwaamheidsexamen en dat

zij daaruit zichtbaar grotere aanspraken op de benoeming putten;

6.4.2. Overwegende dat dan de vraag rijst of de verwerende partij reden had om de door de gemeenteraad aangevoerde elementen om toch aan verzoeker de voorkeur te geven naast zich neer te leggen;

Overwegende dat de gemeenteraad zich beroepen heeft op het element "continuïteit" en daarbij twee aspecten in overweging genomen heeft, enerzijds het feit dat, vergeleken met de twee best geranschikte kandidaten, alleen verzoeker onmiddellijk in dienst kon treden en anderzijds het feit dat verzoeker vertrouwd is met het werk op de ontvangerij zodat een "vlotte overgang" mogelijk is; dat evenwel het eerstgenoemde argument een louter feitelijke overweging betreft die volledig los staat van de vraag naar de geschiktheid van de kandidaten en die trouwens ondervangen kan worden door de aanwijzing van een waarnemend ontvanger; dat, wat het tweede argument betreft, het zoeken van een voordeel op korte termijn -met name de "vlotte overgang"- geen objectief gegeven vormt om een kandidaat met objectief bezien -want uit het examenresultaat blijkende- betere aanspraken definitief terzijde te schuiven; dat trouwens de gemeenteraad zelf, op het ogenblik dat hij besliste de betrekking van ontvanger bij aanwerving te laten begeven, het risico ingebouwd heeft dat personen vreemd aan het bestuur zouden meedingen naar de benoeming en dat de nieuw benoemde ontvanger aldus een zekere inrijtijd nodig zou hebben; dat in die omstandigheden de verwerende partij terecht heeft kunnen wijzen op de primauteit van de betere examenresultaten en op de mogelijkheid dat tijdelijke problemen opgelost kunnen worden met de aanstelling van een waarnemend ontvanger;

Overwegende dat de gemeenteraad zich beroepen heeft op het element "ervaring" en dat hij verzoeker

in dat verband vergeleken heeft met de tussenkomende partij wier gebrek aan ervaring als ontvanger en, ruimer zelfs, in de openbare dienst in het licht wordt gesteld; dat de minister terecht gewezen heeft op de gebrekkige vergelijking van "de ervaring" van de verschillende kandidaten; dat inderdaad verzoeker geen ervaring als ontvanger bezit -hij heeft slechts als onderbureauchef op de ontvangerij gewerkt-, dat zijn "ervaring" hem in ieder geval geen overwicht heeft bezorgd in de uitslag van het examen, en dat de gemeenteraad bij de vergelijking van de ervaring veeleer selectief tewerk gegaan lijkt te zijn aangezien hij geen acht geslagen heeft op de ervaring als ontvanger van twee beter gerangschikte laureaten en aangezien hij ook niet de minste aandacht besteed heeft aan de vraag of de tussenkomende partij toch geen ervaring zou bezitten die nuttig zou kunnen zijn voor het ambt van ontvanger;

Overwegende dat de gemeenteraad zich beroepen heeft op het element "betrokkenheid bij het socio-culturele leven (in de gemeente)" hetgeen hem als "een pluspunt" en vervolgens in het handhavingsbesluit, tezamen met de opsomming van zijn verschillende lidmaatschappen, als een "ontegensprekelijk voordeel" toegerekend is wegens de voordelen die persoonlijke contacten met de bevolking hebben, ook voor een gemeenteontvanger; dat bij die beoordeling van verzoeker de kwaliteiten van de andere kandidaten op datzelfde vlak op geen enkele wijze aan de orde zijn gesteld; dat die kandidaten er blijkbaar ook niet spontaan uitleg hebben bij gegeven, bijvoorbeeld in hun kandidaatstelling, en dat het gemeentebestuur er ook niet naar gevraagd heeft; dat aldus, daargelaten de vraag of het element in gevallen als het onderhavige als een pertinent criterium in aanmerking kan genomen worden -de gemeenteraad beoogde immers door de organisatie van een aanwervingsexamen een zo ruim mogelijke werving; het is niet meteen duidelijk welk voordeel het voor de gemeente kan zijn dat haar

ontvanger bekend is met de concrete toestanden waarin de burgers verkeren; het profiel van de functie gaat aan die betrokkenheid volledig voorbij; niets belet dat op korte termijn ook anderen blijk geven van voldoende kennis om de burgers met de nodige soepelheid tegemoet te treden- het bewijs niet voorligt dat de verschillende kandidaten op dit onderscheidingscriterium vergeleken zijn kunnen worden of, zoals de minister in de bestreden beslissing heeft gesteld, dat het criterium niet gelijk op alle kandidaten is toegepast;

6.4.3. Overwegende dat uit een en ander volgt dat de verwerende partij terecht heeft kunnen besluiten dat voor de benoeming van verzoeker de gemeenteraad over onvoldoende gegevens beschikte om, in weerwil van de uitslag van het examen, vast te stellen dat verzoeker in andere objectieve en ter zake nuttige beoordelingscriteria die ook tot een concrete vergelijking hebben geleid, zoveel beter scoorde dat de grotere aanspraken van de twee kandidaten die merkelijk beter scoorden in het examen opzij konden gezet worden; dat de verwerende partij terecht heeft geoordeeld dat de benoeming van verzoeker het gelijkheidsbeginsel, en, zoals de Raad van State in het arrest LENS, nr. 37.538 van 27 augustus 1991 heeft gesteld, de daaraan ondergeschikte beginselen van behoorlijk bestuur en het motiveringsbeginsel, miskent; dat het middel niet ernstig is;

7.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel de schending aanvoert van artikel 30, §§ 4 en 5 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, in het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten doordat die bepaling de bevoegdheid van de verwerende partij beperkt tot de schending van de wet of het algemeen belang, waarin begrepen de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, van het algemeen beleid of van het belang van de hogere overheid, terwijl in dit geval de verwerende partij opgetreden is tegen

een beslissing die het algemeen belang niet schaadt bij zoverre dat hij zich in de plaats gesteld heeft van de gemeentelijke overheid, daarmee de haar decretaal toegekende bevoegdheid overschrijdend;

7.2. Overwegende dat de verwerende partij in dat middel een herhaling van de voorgaande middelen ziet en dat zij betoogt ten aanzien van die middelen aangetoond te hebben dat de benoeming van verzoeker het gelijkheidsbeginsel, de beginselen van behoorlijk bestuur en het motiveringsbeginsel schendt; dat de tussenkomende partij daaraan toevoegt dat het gemeenteraadsbesluit op verschillende punten de wet schendt en dat de verwerende partij niet meer heeft gedaan dan een onwettig besluit vernietigen zonder zich daarbij in de plaats van het lokale bestuur te plaatsen;

7.3. Overwegende dat hoger is uiteengezet waarom de gemeenteraad met de benoeming van verzoeker het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en de daarmee verband houdende maar eraan ondergeschikte -en dus in beslotenbeginselen van behoorlijk bestuur en het motiveringsbeginsel geschonden heeft; dat de minister in het kader van zijn algemene toezichtsbevoegdheid nagegaan heeft of de door de gemeenteraad gedane beoordeling overeenstemt met de bepalingen van de wet, te dezen de grondwet, zoals hij die toegepast wil zien; dat de opstelling die de minister op dat vlak gehanteerd heeft niet kennelijk onredelijk is; dat het middel niet ernstig is,

8. Overwegende dat, nu geen van de aangevoerde middelen ernstig zijn, de vaststelling zich opdringt dat niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Linda DE WIT in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.629 van 15 december 1998
in de zaak A. 79.130/XII-1475.

In zake : Frans LAMBERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. BEKAERT,
kantoor houdende te TIELT,
Hoogstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkomende partij :

Linda DE WIT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. OPDEBEEK,
kantoor houdende te AARTSELAAR,
Karel van de Woestijnelaan 7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans LAMBERT op 26 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 mei 1998 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting waarbij het besluit van 6 november 1997 van de gemeenteraad van Tielt houdende zijn benoeming tot plaatselijke ontvanger wordt vernietigd.

Gezien het arrest nr. 77.277 van 1 december 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in de zesde paragraaf van de tweede bladzijde van het arrest nr. 77.277 van 1 december 1998 een materiële vergissing is geslopen die verbeterd dient te worden zoals gesteld in het beschikkend gedeelte,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De zesde paragraaf van de tweede bladzijde dient als volgt te worden gelezen :

"Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BEKAERT, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat D. ERREYGERS, die loco advocaat I. OPDEBEEK verschijnt voor de tussenkomende partij".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien december 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**